

Skoková pravidla ČBS 2020

Tato pravidla byla inspirována pravidly skokového ježdění dle ČJF a FEI – nejsou však jejich opisem.

Tato skoková pravidla jsou platná od roku 2018, jako pravidla bezudidlového jezdeckví v České republice pod záštitou Českého bezudidlového spolku. Jde o II. aktualizované vydání, (poslední aktualizace 20. 1. 2020) účinné od 1. 2. 2020. Všechna pravidla bezudidlového jezdeckví, vydaná před tímto datem v téže věci, jsou neplatná.

Obsah

1. Předmluva	stránka 5
2. Správné chování ke koni	stránka 5
2.1. Všeobecný prospěch	stránka 5
2.2. Sportovní způsobilost	stránka 5
2.3. Jezdecké areály	stránka 6
2.4. Humánní zacházení s koňmi	stránka 6
3. Všeobecná ustanovení	stránka 6
3.1. Opracování koně	stránka 6
4. Kolbiště a opracoviště	stránka 7
4.1. Kolbiště, opracoviště a skoky na něm	stránka 7
4.2. Vstup na kolbiště a opracoviště	stránka 8
4.3. Parkur, jeho měření, značení skoků, praporky	stránka 8
4.4. Plán parkuru	stránka 9
4.5. Změny v parkuru	stránka 10
5. Překážky povolené	stránka 10

5.1. Překážky všeobecně	stránka 10
5.2. Šířkové překážky	stránka 11
5.3. Výškové překážky	stránka 11
5.4. Přírodní pevné překážky	stránka 11
5.5. Vodní příkop	stránka 11
5.6. Kombinace	stránka 12
5.7. Volitelné překážky, žolík	stránka 12
6. Penalizace v průběhu parkuru	stránka 13
6.1. Penalizace – úvod	stránka 13
6.2. Pobožení překážky	stránka 13
6.3. Odmítnutí poslušnosti, vybočení	stránka 14
6.4. Nedodržení trasy parkuru	stránka 14
6.5. Pády	stránka 15
7. Čas a rychlost	stránka 15
7.1. Čas a rychlost – úvod	stránka 15
7.2. Stanovený čas	stránka 15
7.3. Přípustný čas	stránka 15
7.4. Měření času	stránka 16
7.5. Přerušení času	stránka 16
7.6. Rychlost	stránka 16
8. Penalizace	stránka 17
8.1. Penalizace – trestné body	stránka 17
8.2. Metody stanovení výsledků dle pravidel	stránka 18

9. Diskvalifikace	stránka 18
9.1. Diskvalifikace	stránka 18
9.2. Vyloučení	stránka 19
9.3. Kontrola vybavení koně	stránka 20
10. Jezdci a koně	stránka 20
10.1. Přihlášky do soutěží	stránka 20
10.2. Odhlášení se ze soutěží	stránka 20
10.3. Startovní pořadí	stránka 20
10.4. Starty a počet koní	stránka 21
10.5. Úbor jezdce	stránka 21
10.6. Ústroj koně	stránka 22
10.7. Úrazy	stránka 22
11. Soutěže	stránka 23
11.1. Základní kolo s rozeskakováním na čas	stránka 23
11.2. Základní kolo s následným rozeskakováním na čas	stránka 23
11.3. Dvoufázové skákání	stránka 23
11.4. Stupňovaná obtížnost se žolíkem	stránka 24
11.5. Stupňovaná obtížnost bez žolíka	stránka 24
11.6. Skákání na čas	stránka 24
11.7. Skákání na limitovaný čas	stránka 25
11.8. Volba dráhy	stránka 25
11.9. Skákání s finále	stránka 25
11.10. Derby	stránka 26

11.11. Mini – Maxi	stránka 26
12. Veterinární podmínky a pravidla	stránka 26
13. Rozdělení jezdců	stránka 27
13.1. Rozdělení jezdců dle věku	stránka 27
13.2. Rozdělení dle uzdění	stránka 27
14. Tabulka vzdáleností mezi skoky	stránka 28
15. Technická pravidla pro stavbu tratí	stránka 29

1. Předmluva

Skoková pravidla ČBS musí být chápána a uplatňována společně se stanovami ČBS, všeobecnými pravidly ČBS a ostatními ustanoveními ČBS. Skoková pravidla jsou inspirována pravidly FEI a ČJF, nejsou však jejich opisem.

2. Správné chování ke koni

Český bezudidlový spolek vznikl za účelem umožnit jezdcům rozvíjet své dovednosti v souladu se svými koňmi - bez udidla. Hlavní myšlenkou spolku je spokojený kůň i jeho jezdec. Proto žádáme všechny členy spolku, aby se ke svým koním chovali korektně s úctou, která jim náleží a tím ctili filozofii našeho společného spolku. Nyní se podíváme na pár bodů, které pomůžou dodržovat správné chování ke koni.

2.1. Všeobecný prospěch

- A) Na veřejných akcích musí mít kůň vždy přístup k čerstvé vodě a možnost odpočinku.
- B) Tréninkové metody musí odpovídat fyzickým i psychickým schopnostem koně a úrovni disciplín, kterých se účastní. Nesmí být použita taková tréninková metoda, která působí koni bolest nebo strach.
- C) Postroj koně musí být na dobré úrovni - nesmí koni působit nepohodlí nebo způsobovat bolest.
- D) Podkování koně musí být na vysoké úrovni, nesmí koni působit bolest.
- E) Přeprava koní musí být dobře plánovaná. Koně musí být chráněni před možností zranění. Přepravník musí být v dobrém technickém stavu. Řidič řídí slušně s ohledem na koně.

2.2. Sportovní způsobilost

- A) Kondice koně musí být na odpovídající úrovni s ohledem na soutěž, které se účastní.
- B) Koně i jezdci musí být naprosto zdraví, aby se mohli účastnit veřejných akcí. V případě pochybností, je třeba zavolat veterináře na konzultaci.
- C) Doping a medikace, které ohrožují zdraví a pohodu koní, jsou zakázány.
- D) Klisny, které jsou březí déle než 4 měsíce a klisny které pod sebou mají hříbě, nesmí závodit na hobby ani na oficiálních závodech.

2.3. Jezdecké areály

A) Povrchy kolbiště a opracoviště musí být připraveny tak, aby si na nich koně nezpůsobili zranění.

B) V extrémním počasí, které by mohlo omezit pohodu koně se závody nesmí pořádat. Jedná se o extrémně teplé počasí, ale i o extrémní mrazy.

C) Ustájení na závodech musí být vždy bezpečné, prostorné, dobře větrané, čerstvá a užitková voda musí být neustále k dispozici.

2.4. Humánní zacházení s koňmi

A) Na závodech musí být přítomen veterinář, a to buď osobně nebo na telefonu. V případě potřeby koně kdykoli vyšetří a pokud to jeho zdravotní stav nedovolí, zakáže další účast v soutěžích.

B) Zranění během závodů by měla být monitorována. Pokud je jich více, je potřeba pracovat na zdokonalování pořadajícího areálu tak, aby se případná další zranění maximálně eliminovala.

3. Všeobecná ustanovení

Skokové soutěže mají prověřit dovednosti jezdce a koně v parkurovém skákání přes různé překážky. Jsou zkouškou příježděnosti, ochoty koně, jeho dovedností a schopností jezdce. K hodnocení této disciplíny je třeba vytvořit přesná a přehledná pravidla, která jezdcům umožní spravedlivé hodnocení a koním kvalitní podmínky k soutěžení.

V parkurových soutěžích se hodnotí chyby na překážkách, dodržení stanoveného času či získání času nejrychlejšího. Soutěže v parkurovém skákání jsou pestré. Vítězí jezdec, který získal nejméně trestných bodů a dosáhl nejlepšího času nebo jezdec, který získal nejvíce dobrých bodů. To vše je určeno v pravidlech pro jednotlivé druhy soutěží.

Všechny soutěže se musí řídit pravidly tzv. „fair play.“. Pro všechny soutěžící se musí připravit stejné podmínky soutěží. Pro dosažení objektivního rozhodnutí je možné použít i video nahrávky či jiné uznatelné prostředky.

3.1. Opracování koně

Koně smí bezprostředně před soutěží upravovat pouze jezdec, přihlášený do soutěže. Toto platí pro celý pobyt na závodech od příjezdu jezdce a koně na místo konání. Povoleno je pouze

klidné krokování koně jinou osobou před či po soutěži a slovní pomoc jiné osoby ze země. Pokud rozhodčí na opracovišti nebo Hlavní rozhodčí zjistí nedodržení tohoto pravidla, smí dvojici vyloučit ze závodu. Platí pro hobby i oficiální závody.

4. Kolbiště a opracoviště

4.1. Kolbiště, opracoviště a skoky na něm

4.1.1. Kolbiště pro pořádání závodů - hobby i oficiálních - musí mít velikost krátké stěny minimálně 20m. Tento rozměr platí jak pro kolbiště halová, tak pro kolbiště venkovní. Při registraci subjektu k ČBS, zhodnotí člen rady pro anglické disciplíny, zda je kolbiště bezpečně oplocené a dostatečně veliké pro pořádání závodů. Také určí, jakou maximální obtížnost soutěží může subjekt na daném kolbišti pořádat.

4.1.2. Kolbiště, na kterém se závody uskuteční, musí být vždy bezpečně ohraničené. Všechny vchody do kolbiště musí být uzavíratelné nebo musí být vchod uzavřen překážkou.

4.1.3. Všechny skoky na kolbišti i opracovišti musí být označené červeným a bílým praporkem.

4.1.4. Opracoviště musí být dostatečně prostorné - není nutné, aby bylo ohraničené. V případě, že je opracoviště malé, je nutné omezit počet koní tak, aby pohyb po něm byl pro všechny koně a jezdce bezpečný.

4.1.5. Pokud je opracoviště a kolbiště na odlišném povrchu, je nutné poskytnout soutěžícím jeden cvičný skok na kolbišti. Pak je na každém jezdci, zda cvičný skok využije.

4.1.6. Na opracovišti musí být umístěna minimálně jedna kolmá překážka a jedna šířková překážka. Obě překážky musí být označené praporky. Pokud se jedná o soutěž derby, je doporučeno na opracoviště umístit jednu přírodní překážku.

4.1.7. Překážky na opracovišti se mohou stavět maximálně o 10 cm vyšší, než je aktuálně probíhající soutěž.

4.1.8. Na opracovišti se smí použít pouze skokový materiál, který určí rozhodčí. Nesmí být použit jakýkoliv jiný pomocný materiál. Použití nepovoleného materiálu je pod hrozbou vyloučení.

4.1.9. Na kolbišti je odskoková bariéra v jakékoli vzdálenosti od skoku zakázána. A to jak před skokem, tak i za skokem. Na opracovišti je odskoková bariéra povolena ve vzdálenosti max. 50 cm před skokem.

4.1.10. Při výšce 120 cm a více, je povinné mít na odskokové straně skoků minimálně 2 bariery pod sebou. 1 bariéra na skákané výšce a druhá pod ní.

4.1.11. Na opracovišti je povolené používat překřížených bariér, tzv. „křížek.“ Křížek lze použít i v šířkovém skoku. Zadní vodorovná bariéra smí být maximálně o 20 cm výše, než překřížený bod předních bariér.

4.1.12. Dodržování pravidel na opracovišti hlídá rozhodčí po celou dobu trvání akce.

4.2. Vstup na kolbiště a opracoviště

4.2.1. Jezdci mohou vstoupit na kolbiště pěšky pouze jednou před každou soutěží. To platí pro všechny skokové soutěže. U soutěží s rozeskakováním smí jezdcí na kolbiště vstoupit také pouze jednou, a to před základním kolem.

4.2.2. Při vstupu na kolbiště k prohlídce tratě na koních se nesmí skákat žádný skok, pokud sbor rozhodčí neurčí jinak.

4.2.3. Vstup do kolbiště musí být buď uzavíratelný nebo musí mít v prostoru vstupu adekvátní zábranu v podobě překážky. Pokud jezdec, který závodí opustí kolbiště, je diskvalifikován.

4.2.4. Jezdci vstupují a opouští kolbiště pouze krokem. Porušení tohoto pravidla vede k vyloučení z dané soutěže. Rozhodčí může tolerovat pokusávajícího koně, pokud vidí, že se ho jezdec snaží dostatečně včas uvést do kroku.

4.3. Parkur, jeho měření, značení skoků, praporky

4.3.1. Parkur je dráha, kterou musí sportovec se svým koněm absolvovat - počínaje startem a cílem konče. Startovní i cílovou rovinu musí projet ve správném směru. Rozhodčí musí každou parkurovou trať projít před startem soutěže a schválit ji. Každá trať se měří přesně na metry v ideálním kurzu a to zejména v obrazech. Trať protíná každou překážku vždy středem.

4.3.2. Stanovený limit tratě smí po startu soutěže změnit pouze celý sbor rozhodčích - po dohodě se stavitelem tratě a technickým delegátem (je-li přítomen), a to pouze v případě, že trať dokončili maximálně 3 startující bez vyhnutí překážky či jiného přerušení. Stanovený limit se smí změnit pouze ve výjimečném případě. Pokud je limit zvýšen, musí být výsledek dvojic, které parkur již absolvovaly příslušně opraven. Časový limit lze snížit pouze v případě, že dvojice, které parkur dokončily, nedokončily s trestnými body za čas.

4.3.3. Vzdálenost mezi startovní čárou a první překážkou a mezi poslední překážkou a cílovou čárou nesmí překročit 15 m. Zároveň nesmí být kratší než 5 m. Startovní a cílová čára musí být označena minimálně jedním praporkem. Startovní čára je vždy označena červeným praporkem

a nápisem „S“ či „Start.“ Cílová čára je vždy označena bílým praporkem a písmenem „C“ nebo „Cíl“ nebo „F - Finish.“

4.3.4. Parkur dvojce začíná ve chvíli, kdy protnou startovní čáru ve správném směru nebo po uplynutí stanoveného času 60s od zaznění zvonce. Rozhodčí považuje za platnou tu variantu, která nastane dřív.

4.3.5. Dle hlavního rozhodčího, lze stanovený čas na odstartování ze 60s zkrátit až na 30s. Tato skutečnost musí být dostatečně včas a zřetelně vyhlášena a všichni startující s ní musí být srozuměni.

4.3.6. Praporky se používají vždy plně červené a plně bílé. Praporky se používají k označení následujících prvků na trati:

- Na startovní a cílové čáře.

- Ohraničení všech překážek na trati. Praporek musí být připevněn viditelně na okraji překážky (stojan, blenda atd). Praporky musí být také na překážkách umístěných na opravišti.

- U všech povinných průjezdů.

4.3.7. Na překážkách, startovní i cílové čáře a povinných průjezdech, je vždy označena pravá strana červeným praporkem a levá strana bílým praporkem.

4.3.8. Shození praporku kdykoliv v průběhu parkuru není penalizováno.

4.3.9 Praporky nesmí být zhotoveny z ostrých materiálů a nesmí mít žádné ostré části a hrany.

4.4. Plán parkuru

4.4.1. Stavitel tratí musí předložit kopii plánu parkuru sboru rozhodčích nejméně 30min před zahájením soutěže. Plánek parkuru musí být zároveň se všemi podrobnostmi a náležitostmi nejdéle 30min před zahájením soutěže umístěn co nejbližší ke vchodu do kolbiště, taktéž u vchodu na pracoviště.

4.4.2. Překážky jsou číslovány v takové sledu, ve kterém jsou překonávány - pokud není určeno jinak - například v rozeskakování.

4.4.3. Kombinace skoků (dvojskoky, trojskoky mají vždy jen jedno číslo na prvním skoku v kombinaci. Následující skoky jsou označeny písmeny tak, jak jdou po sobě v abecedě (6A, 6B, 6C atd.)

4.4.4. Plán parkuru musí obsahovat:

- Umístění startovní a cílové čáry a vyznačený správný směr, ve kterém se musí protnout. Tyto je možné umístit na jedno místo. Během parkuru je možné startovní a cílovou čáru protnout bez penalizace, pokud není stanoveno jinak.
- Polohu překážek, jejich typ a číslo či písmeno.
- Povinné průjezdy označené na levé straně bílým praporkem a na pravé straně červeným praporkem.
- Dráhu, po které musí sportovec jet - buď plnou čarou, která určuje přesnou dráhu po které sportovec musí jet - nebo řadou šipek, které určují směr skoku na každé překážce. V tomto případě je dráha tratě volitelná. V případě povinných průjezdů a volitelné dráhy je nutné použít oba typy značení.
- Rychlost dané soutěže.
- Délku tratě.
- Stanovený a přípustný čas.
- Umístění překážek, délku tratě, stanovený a přípustný čas pro rozeskakování.
- Všechna rozhodnutí a změny k dané soutěži vydané sborem rozhodčích.

4.5. Změny v parkuru

4.5.1. Změna v trati parkuru po jeho vyvěšení je možná pouze ve výjimečných případech a pouze po schválení sborem rozhodčích. Pokud se tak učiní, musí být o změně neprodleně informováni všichni startující sportovci.

4.5.2. Po zahájení soutěže již nesmí být s tratí nijak hýbáno a parkur a překážky musí zůstat bez změn. Pokud je nutné soutěž přerušit (např. vlivem počasí), musí soutěž pokračovat přesně tam, kde skončila.

5. Překážky povolené

5.1. Překážky všeobecně

5.1.1. Překážky by měly být různorodé, svým celkovým vzhledem lákavé a ladící se svým okolím. Překážky a jejich jednotlivé prvky musí být shoditelné, pokud není v daném typu soutěže dáno jinak. Překážky by měly být shoditelné lehce, nikoli však při velmi lehkém dotyku.

5.1.2. Překážky musí být stavěné v duchu pravidel fair play.

5.1.3. V parkuru lze použít sponzorské překážky. Takové jsou všechny, které jsou ohraničeny praporky a je na nich vyobrazen produkt, materiál, výrobek či logo sponzora.

5.1.4. Překážky na hobby závodech nesmí překročit 100 cm

5.1.5. Překážky na oficiálních závodech začínají na úrovni 80 cm, a maximální výška překážek je 140 cm. Maximální výška se nevztahuje na soutěže mini-maxi.

5.1.6. Všechny bariéry parkuru musí být uloženy volně v hácích tak, aby se daly otáčet.

5.1.7. Skoky na opracovišti smí být maximálně o 10 cm vyšší a o 10 cm širší než skoky soutěže, která zrovna probíhá.

5.1.8. Výška a šířka skoků v parkuru musí být dodržena se stanovenou výškou v rozpisu. Je možné tolerovat odchylku maximálně 5 cm ve výšce a 10 cm v šířce skoků.

5.1.9. Přibližné výšky překážek je nutné uvést v rozpisu.

5.2. Šířkové překážky

5.2.1. Šířkovou překážkou je taková překážka, u které se vyžaduje skok jak do výšky, tak i do dálky. Na oficiálních závodech musí být zadní bariéra šířkové překážky vždy alespoň na jedné straně v bezpečnostních hácích. Bezpečnostní háky musí být použity i u šířkových překážek na pracovišti.

5.3. Výškové překážky

5.3.1. Překážka jakékoli konstrukce, u které je vyžadován skok do výšky a trestné body se počítají jen v případě, že je shozena vrchní bariera.

5.4. Přírodní pevné překážky

5.4.1. Přírodní pevné překážky jsou povoleny pouze u soutěží typu „Derby.“ Tyto překážky mohou být libovolně široké. Výška pevných překážek je vždy minimálně o 10 cm nižší, než je stanovená výška parkurových shoditelných překážek. Pevné překážky mají vždy přírodní vzhled nebo jsou vytvořeny na základě přírodních motivů.

5.4.2. Přírodní pevné překážky mohou být v soutěžích „derby“ postavené jak na kolbišti - společně se shoditelnými překážkami, tak mimo kolbiště na dobře sjízdném travnatém povrchu.

5.5. Vodní příkop

5.5.1. Za vodní příkop je považována taková šířková překážka, která má vodní hladinu a je zapuštěná do země. Vodní příkop může mít výškovou překážku na začátku vodní plochy, nikoli však v poli vodní plochy nebo na konci vodní plochy. Vodní příkop musí být minimálně 2 m široký.

5.5.2. Pokud je dno vodního příkopu z betonu nebo z jiného pevného materiálu, musí být opatřeno nějakým měkkým materiálem - například gumovou rohoží.

5.5.3. Za chybu na vodním příkopu se počítá:

- Poboření vrchní bariéry výškové překážky při odskoku, pokud tam je.

- Šlápnutí do vodní plochy.

- Šlápnutí na čáru, která jasně ukazuje konec vodního příkopu. Za chybu se považuje, pokud na hraniční čáru došlápne kůň kopytem, částí kopyta nebo podkovou a zanechá tam otisk. Za chybu se nepovažuje pokud se čára, která konec příkopu ohraničuje, dotkne spěnkový kloub či kamaše.

5.5.4. Pokud je do parkuru zařazen vodní příkop, musí u něho stát jeden z rozhodčích nebo pověřená osoba, která bude kontrolovat, zda kůň udělal chybu či nikoli.

5.6. Kombinace

5.6.1. Dvojskok, trojskok a více překážek za sebou tvoří skupinu dvou a více skoků, které jsou mezi sebou vzdáleny minimálně 7 m a maximálně 12 m. Vzdálenost se měří od základny prvního skoku ze strany doskodu k základně skoku druhého ze strany odskoku.

5.7. Volitelné překážky, žolík

5.7.1. Za volitelné překážky jsou považovány ty, které jsou na parkuru označeny stejným číslem a soutěžící má právo si zvolit jednu z nich.

5.7.2. Dojde-li k vybočení překážky, bez poboření či posunutí překážky, může jezdec znovu překonat překážku, kterou si opět vybere.

5.7.3. Dojde-li k zastavení nebo vybočení překážky s pobořením nebo posunutím skoku, musí jezdec počkat, až technický personál překážku opraví. Po zaznění signálu může pokračovat v parkuru a překonat překážku, kterou si nově vybere.

5.7.4. Žolík je obtížná překážka, ale nesmí být nesportovní.

5.7.5. Žolík může být o maximálně 10 cm vyšší nebo širší, než je výška překážek v dané soutěži.

6. Penalizace v průběhu parkuru

6.1. Penalizace – úvod

V průběhu parkuru je jezdec penalizovaný v následujících případech:

6.1.1. Poboření překážky a dotknutí se nohou nebo podkovou hladiny vodního příkopu či lišty, která ohraničuje vodní příkop (viz článek 6.2.).

6.1.2. Neposlušnost (tj. vyhnutí skoku, zastavení či odmítnutí poslušnosti).

6.1.3. Vybočení na parkuru.

6.1.4. Pád koně, jezdce nebo obou.

6.1.5. Nedovolená pomoc během parkuru.

6.1.6. Překročení stanoveného nebo přípustného času.

6.2. Poboření překážky

6.2.1. Za poboření překážky je považováno, jestliže v důsledku chyby jezdce nebo koně:

- celá překážka nebo nejvyšší část kolmé překážky spadne a to i v případě, že je při pádu zachycena jiným prvkem skoku a nedotkne se země.

- spadne pouze jedna strana nejvyššího prvku kolmé překážky i když druhá strana zůstane ve své opoře.

6.2.2. Za poboření se nepovažuje: při jednotlivém skoku dotknutí se překážky či posunutí jejího prvku v případě, že nespadne ze své opory. V případě pochybností by měl sbor rozhodčích rozhodnout ve prospěch jezdce.

6.2.3. Při posunutí kterékoli části překážky (mimo praporků) po neposlušnosti, je dáno znamení zvoncem a čas se zastaví, dokud není překážka uvedena do původního stavu. V tomto případě se počítá penalizace pouze za neposlušnost.

6.2.4. Pokud některá z pobořených částí překáží v nájezdu na další překážku, je dán signál zvoncem a čas se zastaví dokud není tato část odstraněna. V tomto případě se penalizace nezapočítává žádná.

6.2.5. Jestliže jezdec skočí překážku, která není správně opravena není nijak penalizován. Pokud ale na této překážce udělá chybu, je penalizován podle pravidel.

6.2.6. **U kolmé výškové překážky** nebo překážky skládající se ze dvou a více prvků, které jsou umístěny v téže kolmé rovině se penalizuje pouze shození nejvyššího prvku.

6.2.7. **U šířkové překážky**, která se překonává pouze jedním skokem a skládá se z prvků, které nejsou v téže kolmé rovině se počítá shození jednoho nebo více vrchních prvků za jedinou chybu - bez ohledu na to, kolik prvků popadalo.

6.3. Odmítnutí poslušnosti

6.3.1. Za neposlušnost jsou považovány a penalizovány následující chyby:

- zastavení před překážkou
- vybočení překážky
- odepření pohybu vpřed (zastavení a minimálně 1 krok zpět kdekoli v průběhu parkuru)
- Více nebo méně pravidelný kruh nebo více kruhů, které jsou provedeny kdekoli v průběhu parkuru tam, kde nejsou vyžadovány.

6.3.2. Bez ohledu na předchozí odstavce nejsou za neposlušnost považovány následující skutečnosti:

- Kroužení po dobu maximálně 60s po vybočení nebo zastavení kolem překážky do místa, ze kterého bude možné překážku znovu překonat.

6.3.3. Za zastavení před překážkou je považováno, když kůň zastaví před překážkou, kterou má skákat a nepoboří ji, ani neposune.

6.3.4. Pokud kůň při zastavení neudělá jediný krok zpět a překážku překoná z místa, není toto penalizováno.

6.3.5. Pokud kůň udělá byť jen jediný krok zpět, je zastavení penalizováno jako odmítnutí poslušnosti.

6.4. Nedodržení trasy parkuru

6.4.1. Za nedodržení trasy parkuru se považuje následující:

- jezdec nesleduje dráhu, která byla vyznačena na plánu parkuru
- jezdec neprojde startovní či cílovou čarou ve správném směru mezi praporečky
- jezdec vynechá povinný průjezd

- jezdec nepřekoná překážku ve stanoveném pořadí nebo směru, označeném na plánu parkuru

- Jezdec překoná nebo se pokusí překonat skok, který není v plánu parkuru. Skoky, které nejsou součástí právě probíhající soutěže, jsou označeny překříženými praporky nebo nejsou praporky a číslem označeny vůbec.

- neopravený omyl v parkuru je trestán vyloučením

6.5. Pády

6.5.1. Za pád jezdce se považuje situace, kdy se jezdec odpoutá dobrovolně či nedobrovolně od svého koně a dotkne se jakoukoli částí svého těla země.

6.5.2. Každý jezdec má po pádu možnost opustit kolbiště pěšky. Každý jezdec, který spadl z koně během akce, by měl být prohlédnut přítomným lékařem nebo zdravotníkem před další jízdou na koni.

6.5.3. Za pád koně se považuje situace, kdy se plece a kyčle koně dotknou země.

7. Čas a rychlost

7.1. Čas a rychlost - úvod

7.1.1. Čas parkuru měřený v sekundách a setinách sekund je čas, který jezdec potřebuje k překonání stanovené trati parkuru. Čas se jezdcům měří od okamžiku, kdy po zaznění zvonce poprvé protne startovní čáru ve správném směru nebo uplyne-li 60s lhůty. Rozhodčí musí za start soutěže považovat tu variantu, která proběhne dřív.

7.1.2. Parkur začíná v okamžiku, kdy jezdec protne startovní čáru po zaznění zvonce ve správném směru nebo po uplynutí stanovené lhůty 60s. Parkur končí v okamžiku, kdy jezdec překoná poslední překážku ve správném pořadí, daném plánkem parkuru ve správném směru a poté, co protne cílovou čáru ve správném směru.

7.2. Stanovený čas

7.2.1. Stanovený čas je vždy určen délkou parkuru a stanovenou rychlostí. Stanovený čas je nutné zapsat do plánu parkuru.

7.3. Přípustný čas

7.3.1. U všech soutěží, kde je určen stanovený čas se přípustný čas rovná dvojnásobku stanoveného času.

7.4. Měření času

7.4.1. Při jednotlivých soutěžích daných závodů je nutné používat stejný systém měření času nebo se musí používat stejný typ časoměrného zařízení pro všechny soutěžící. Na mistrovských soutěžích či mezinárodních soutěžích je povinné automatické měření času.

7.4.2. Dvoje stopky jsou povinné pro případ, že se automatické měření času porouchá. Další stopky jsou nutné pro měření času od zazvonění zvonce a projetí startovní čárou, k měření času v případě neposlušnosti, k měření času v případě přerušení. Alespoň jeden člen sboru rozhodčích je povinen mít digitální stopky.

7.4.3. U všech soutěží, kde je čas měřen stopkami se zapisuje v sekundách a setinách sekund. Jsou-li dva měřiči, je zapisován čas pouze jednoho - druhý je rezervní.

7.4.4. K určení času sportovce nesmí být nikdy použit videozáznam.

7.4.5. Jestliže sbor rozhodčích není schopen přesně určit okamžik projetí startovní a cílovou čárou, musí být na vhodných místech jedna nebo dvě osoby, které projetí startovní a cílovou čárou signalizují mávnutím praporkem.

7.4.6. Celkový čas, který jezdec potřeboval k projetí parkuru, je evidován na věži rozhodčích a je zanesen do výsledkové listiny.

7.5. Přerušení času

7.5.1. Po dobu přerušení času se smí jezdec volně pohybovat po kolbišti do té doby, dokud mu znamením rozhodčí neumožní pokračovat. Časomíra se spustí v okamžiku, kdy jezdec dojede na to místo, kde byl čas přerušen.

7.5.2. Za spuštění a zastavení času vždy plně odpovídá rozhodčí, který zvoní. Zařízení časomíry musí tento postup umožňovat.

7.5.3. Čas se zastavuje pouze v případě zastavení nebo vybočení překážky s pobořením překážky. V případě omylu v parkuru, odmítnutí poslušnosti bez poboření překážky se čas nezastavuje.

7.5.4. Pád na parkuru je důvod k vyloučení ze soutěže a platí tedy i při přerušení času.

7.6. Rychlost

7.6.1. Na mezinárodních a národních soutěžích jsou stanoveny tyto rychlosti:

- minimální rychlost 350m/min a maximální rychlost 400m/min

- v případě haly lze rychlost snížit na 325m/min

- v soutěžích mini-maxi není rychlost určena

8. Penalizace

Všechny chyby od projetí startovní do projetí cílové čáry musí být vzaty v úvahu při stanovení celkové penalizace. Neposlušnost, která se odehraje při přerušení času není penalizována.

Neposlušnosti a pády, které se odehrají v čase kdy zazní signál zvonu a jezdec ještě nepřekročil startovní čáru ve správném směru se nepenalizují.

8.1. Penalizace, trestné body

8.1.1. Chyby jsou penalizovány trestnými body nebo sekundami nebo vyloučením v souladu s touto tabulkou:

CHYBA	PENALIZACE
První neposlušnost	4 trestné body
Druhá neposlušnost	4 trestné body
Třetí neposlušnost	Vyloučení
Dotyk jedné nebo více nohou hladiny vodního příkopu nebo dotyk hraniční čáry na straně doskoku.	4 trestné body
Poboření překážky při skoku	4 trestné body
Překročení přípustného času	Vyloučení

Překročení stanoveného čas v základním parkuru nebo druhém kole nebo rozeskakování, které není na čas.	Za každé započaté 4 sekundy 1 trestný bod
Překročení stanoveného času v rozeskakování na čas.	Za každou započatou sekundu 1 trestný bod

8.1.2. Trestné body za neposlušnost na téže překážce se sčítají společně s trestnými body získanými v průběhu celého parkuru.

8.2. Metody stanovení výsledků dle pravidel

8.2.1. Soutěže, které nejsou na čas

- Jezdci se stejným počtem trestných bodů se dělí o ceny. Pokud je uvedeno v rozpisu, může být jedno rozeskakování ne na čas pro všechny, kteří mají stejný počet trestných bodů.

- Soutěž, která není na čas, ale se stanoveným časem, může mít v případě rovnosti bodů a času jedno rozeskakování na čas. Ostatní sportovci se umístí dle trestných bodů v základním kole.

8.2.2. Soutěže na čas

- Jezdci se stejným počtem trestných bodů na kterémkoliv místě se umístí podle dosaženého času na daném parkuru. Podle rozpisu se mohou soutěžit, kteří se umístili na prvním místě se stejným počtem trestných bodů i časem účastnit rozeskakování na zkrácené trati s vyššími i širšími překážkami.

9. Diskvalifikace

9.1. Diskvalifikace

9.1.1. Diskvalifikace znamená, že jezdec nebo kůň nebo oba nemohou dále pokračovat v dané soutěži nebo v kterékoli další soutěži.

9.1.2. Sbor rozhodčích může jezdce, koně nebo oba diskvalifikovat v těchto případech:

- Opracovává-li sportovec na kolbišti a překoná nebo se pokusí překonat překážku, která nebyla schválena rozhodčími.

- Překoná-li nebo se pokusí překonat cvičnou překážku na kolbišti vícekrát, než je dovoleno.
- Překoná-li nebo se pokusí překonat jakoukoli překážku, která není zařazena v aktuálním kurzu parkuru.
- Překoná-li jezdec s koněm cvičnou překážku na pracovišti nebo v parkuru v opačném směru, než stanoví praporky.

9.1.3. Diskvalifikace je povinná pokud:

- Jsou kdekoli po těle koně jasně viditelné známky po použití biče nebo je od ústroje odřen do krve kdekoli po těle.

9.2. Vyloučení

9.2.1. Vyloučení znamená, že jezdec, kůň nebo oba nesmí v dané soutěži pokračovat.

9.2.2. Jezdec má právo překonat jednu jednoduchou překážku, pokud byl vyloučen nebo vzdal. Toto neplatí v případě vyloučení z důvodu pádu.

9.2.3. Sbor rozhodčích může dvojici vyloučit například z následujících důvodů:

- Skok nebo pokus o skok přes překážku, která nebyla určena sborem rozhodčích jako cvičná, na parkuru před startem dvojice.
- Překonání první překážky parkuru bez projetí startovní čáry ve správném směru.
- Neprojetí povinného průjezdu.
- Skok nebo pokus o skok překážky v průběhu parkuru, která není součástí dané trati.
- Neprojetí cílovou čarou na hřbetě koně ve správném směru před opuštěním kolbiště.
- Nehodě sportovce nebo koně, znemožňující jim dál pokračovat v soutěži.
- Třetí neposlušnost na parkuru téhož kola.
- Prvního pádu jezdce, koně nebo obou. Sesednutí z koně z jakéhokoli důvodu v průběhu soutěže se také trestá vyloučením.
- Skok nebo pokus o skok přes překážku s řádně neupevněnou jezdeckou přilbou.
- Nenastoupení na kolbiště po vyhlášení jména jezdce nebo jeho čísla.

9.3. Kontrola vybavení koně

9.3.1. Rozhodčí na pracovišti má právo zkontrolovat toto vybavení koně:

- Kamaše, zvony a ochranu kopyt, zda tam není vloženo závaží.
- Utažení nánosníků u bezudidlových uzdeček, zda nejsou utaženy příliš pevně.
- Celková kontrola vybavení v případě, že se rozhodčímu nezdá jeho nastavení na koni.

9.3.2. Rozhodčí může v případě výrazného nepohodlí koně jezdcí nakázat správné nastavení vybavení. Jezdec v tomto případě musí pokyny rozhodčího respektovat a vybavení koni nastavit tak, jak rozhodčí doporučuje. Pokud tak jezdec neučiní, může být ze soutěže vyloučen.

9.3.3. V případě, kdy vybavení není ideálně nastavené (koni nezpůsobuje příliš velké nepohodlí), může rozhodčí jezdcí doporučit, jak vybavení nastavit správně. Jezdec se touto radou může i nemusí řídit.

10. Jezdci a koně

10.1. Přihlášky do soutěží

10.1.1. Jezdci i koně reprezentují převážně sami sebe a jsou za své přihlášky do soutěží plně odpovědní. V ČBS není nutné startovat pod subjektem. Pokud ovšem jezdec uvede subjekt, který reprezentuje, bude toto vyhlášeno při soutěžích společně s jeho jménem.

10.1.2. Při účasti na oblastních mistrovství si ovšem jezdec může vybrat pouze jedno mistrovství v republice. Každý rok může reprezentovat jinou oblast ČR. Toto se vztahuje pouze na jednotlivé disciplíny, které se nesčítají. To znamená, že se může jezdec účastnit několika oblastních mistrovství v jednom roce v případě, že to bude v rozdílných disciplínách.

10.2. Odhlášení se ze soutěží

10.2.1. Jezdec má povinnost nahlásit personálu, který má na starosti chod akce, že se odhláší ze soutěže buď osobně nebo telefonicky. Tento postup je velmi důležitý pro hladký průběh všech soutěží.

10.3. Startovní pořadí

10.3.1. Startovní pořadí všech jezdců určuje náhodně osoba, odpovědná za startovní listiny s ohledem na jezdce, kteří mají v jedné soutěži více koní.

10.3.2. Pokud má jezdec speciální přání na umístění ve startovní listině, je nutné toto sdělit hned při prezentaci.

10.3.3. **Startovní čísla** se přidělí všem jezdcům na všech akcích, jak hobby, tak oficiálních soutěžích. Na hobby soutěžích nemusí mít jezdci čísla viditelně přidělaná. Na oficiálních závodech, mistrovských soutěžích i mezinárodních soutěžích jsou čísla na viditelném místě povinná.

10.4. Starty a počet koní

10.4.1. Věk koní, kteří se mohou účastnit skokových soutěží je určen na minimálně 4 roky. Za 4. Rok života koně se považuje ten rok, ve kterém kůň dosáhne 4. Roku života bez ohledu na to, v jaký přesný datum se narodil.

10.4.2. Každý jezdec může startovat v jedné soutěži maximálně 3x. Jeho starty za den nejsou omezeny. Pokud není uvedeno jinak v jednotlivém rozpise.

10.4.3. Každý kůň může startovat maximálně 3x za den.

10.4.4. Počet koní se kterými bude startovat jeden jezdec není omezen, pokud není uvedeno jinak v jednotlivém rozpise.

10.5. Úbor jezdce

10.5.1. Jezdci jsou povinni mít na sobě korektní úbor po celou dobu, co se pohybují po kolbišti, včetně prohlídky a společného opracování i při udílení cen.

10.5.2. Při špatném počasí může sbor rozhodčích povolit nepromokavou bundu či pláštěnku.

10.5.3. Jezdci jsou povinni mít na hlavě řádně připevněnou jezdeckou přilbu s třibodovým uchycením po celou dobu kdy sedí na koni, kdekoli v pořadajícím areálu.

10.5.4. Jezdcům, kteří nemají korektní úbor, může sbor zakázat start v soutěži.

10.5.5. Za korektní úbor se považuje:

- Jezdecká košile či triko s bílým stojáčkem nebo vázankou. Košile či triko může mít dlouhý či krátký rukáv. Tílka jsou zakázána.

- Jednobarevné jezdecké sako je povoleno ve všech barvách. V nepříznivých podmínkách mohou jezdci využít bundy či pláštěnky a pokud sbor rozhodčích povolí, smí jezdci ve velmi teplém počasí startovat bez sak.

- Bílé či krémové jezdecké kalhoty. Jsou povoleny různě barevné sedy.

- Vysoké jezdecké boty (lze nahradit nízkými jezdeckými botami a chapsy) jsou povinné při všech startech – jak na hobby závodech, tak na oficiálních. Boty jsou povoleny v barvě černé nebo hnědé.

- Ochranná bezpečnostní vesta, nikoli pouze páteřní chránič, je povinná pro děti a juniory do 18 let včetně – kdykoli sedí na koni a kdekoli v prostorách pořadajícího areálu.

10.5.6. Jezdci nesmí mít sluchátka pokud sedí na koni. Toto platí v celém prostoru pořadajícího areálu.

10.5.7. Ostruhy či šporny jsou zakázány kdekoli v prostorách pořadajícího areálu!

10.6. Ústroj koně

10.6.1. Na kolbišti je zakázáno:

- Oční klapky a sítky, které znemožňují koni dobrý výhled.

- Pevný martingal je zakázán.

- Použití více jak dvou párů otěží je zakázáno.

- Použití průvlečných otěží a kterýchkoliv jiných vyvazovacích otěží je zakázáno kdekoli v prostorách pořadajícího areálu.

- Beránkové podložení není omezené, pokud koni viditelně nepřekáží v dobrém výhledu či pohybu.

10.6.2. Reklama na postroji koně je povolena v jakémkoliv rozsahu, pokud koni nebude překážet v pohybu.

10.7. Úrazy

10.7.1. V případě úrazu, kdy jezdec, kůň nebo oba nejsou schopni dokončit parkur, jsou vyloučeni. Pokud dvojce parkur dokončí a jezdec po projetí cílové čáry sesedne z koně, nejsou vyloučeni.

10.7.2. Pořadající areál ani ČBS, nejsou odpovědní za úrazy jezdců ani koní, které se stanou při akcích jimi pořádanými.

11. Soutěže

11.1. Základní kolo s rozeskakováním na čas

11.1.1. Základní kolo není na čas, je však vždy určen stanovený čas. Penalizace se hodnotí dle čl. 8.1. těchto pravidel. Počet skoků, výška a šířka je vždy odpovídající vypsané obtížnosti. Všichni, kteří absolvují základní kolo bez trestných bodů, postupují do rozeskakování.

11.1.2. Rozeskakování se koná vždy až po tom, co všichni absolvují základní kolo. Skoky v rozeskakování mohou být o 5 cm vyšší a širší než skoky v základním kole. Rozeskakování se jede vždy na čas.

11.1.3. V případě, že nikdo neabsolvuje základní kolo bez trestných bodů, určuje se pořadí podle počtu trestných bodů. V případě rovnosti trestných bodů rozhoduje rychlejší čas.

11.2. Základní kolo s následným rozeskakováním

11.2.1. Základní kolo není na čas, je však určen čas stanovený. Penalizace se hodnotí dle čl. 8.1. těchto pravidel. Počet skoků, výška i šířka je vždy odpovídající dané vypsané obtížnosti. Všichni, kteří absolvují základní kolo bez trestných bodů, postupují do rozeskakování.

11.2.2. Rozeskakování je následné. Po dokončení základního kola jezdec vyčkává na znamení zvonu a pokračuje ihned do rozeskakování. V rozeskakování mohou být skoky vyšší a širší než v základním kole o 5 cm. Rozeskakování se vždy jede na čas.

11.2.3. V případě, že nikdo nedokončí základní kolo bez trestných bodů, rozhoduje o pořadí umístěných počet trestných bodů v první řadě. Při stejném počtu trestných bodů rozhoduje čas.

11.3. Dvoufázové skákání

11.3.1. Dvoufázové skákání se skládá ze dvou fází parkuru. V první fázi jsou překážky vždy o 5 cm nebo o 10 cm nižší než v druhé fázi. První fáze není na čas, je však určen stanovený čas. Do druhé fáze postupuje ten, který absolvuje první fázi bez trestných bodů. Penalizace v této soutěži se hodnotí podle čl. 8.1. těchto pravidel.

11.3.2. Do druhé fáze se postupuje okamžitě po dokončení první fáze bez přechodu do nižšího ruchu. Druhá fáze se jede na čas.

11.3.3. V případě, že jezdec v první fázi udělá chybu, zazní od rozhodčích po překonání posledního skoku první fáze signál zvonem. Tento zakazuje jezdcům pokračovat do druhé fáze. Pokud ovšem jezdec překoná první skok druhé fáze po zaznění signálu, není nijak penalizován.

11.4. Stupňovaná obtížnost se žolíkem

11.4.1. Stupňovaná obtížnost má vždy 6, 8 nebo 10 překážek. Tyto překážky mají postupně vyšší obtížnost ve výšce i šířce a obtížnosti dráhy. Kombinace v této soutěži nejsou dovoleny. Tato soutěž je vždy na čas.

11.4.2. Ve stupňované obtížnosti se jezdci hodnotí dobrými body a to podle následujícího klíče – Po bezchybném překonání překážky číslo jedna jezdec získá 1 bod, na překážce číslo 2 jezdec získá 2 body, na překážce číslo 3 jezdec získá 3 body a tak dále.

11.4.3. V případě shoení překážky se odečítá stejný počet bodů, jaký by se při bezchybném překonání přičetl. V případě vybočení se nepřičítají ani neodečítají žádné body, běží čas. Při třetí neposlušnosti je dvojice vyloučena.

11.4.4. Žolík je varianta poslední překážky v parkuru. Za Žolík se přičítá nebo odečítá dvojnásobný počet bodů. V parkuru se žolíkem musí být vždy poslední překážka volitelná. Buď normální překážka v odpovídající výšce, která je vypsána v soutěži nebo žolík, který je o 5 – 10 cm vyšší nebo širší, než nejvyšší překážka v parkuru. Žolík je překážka složitá, nikoli však nespportovní.

11.4.5. Ve stupňované obtížnosti se žolíkem určuje pořadí jezdců dobrý počet bodů a nejrychlejší čas.

11.5. Stupňovaná obtížnost bez žolíka

11.5.1. Stupňovaná obtížnost má vždy 6, 8 nebo 10 překážek. Tyto překážky mají postupně vyšší obtížnost ve výšce i šířce a obtížnosti dráhy. Kombinace v této soutěži nejsou dovoleny. Tato soutěž je vždy na čas.

11.5.2. Ve stupňované obtížnosti se jezdci hodnotí dobrými body a to podle následujícího klíče – Po bezchybném překonání překážky číslo jedna jezdec získá 1 bod, na překážce číslo 2 jezdec získá 2 body, na překážce číslo 3 jezdec získá 3 body a tak dále.

11.5.3. V případě shoení překážky se odečítá stejný počet bodů, jako by se při bezchybném překonání přičetl. V případě vybočení se nepřičítají ani neodečítají žádné body, běží čas. Při třetí neposlušnosti je dvojice vyloučena.

11.5.4. Ve stupňované obtížnosti určuje pořadí počet dobrých bodů a nejrychlejší čas.

11.6. Skákání na čas

11.6.1. Skákání na čas je parkur, ve kterém se hodnotí počet trestných bodů a nejrychlejší čas. Při skákání na čas jsou povoleny kombinace s ohledem na určenou vypsanou obtížnost. Při tomto parkuru se nejede žádné rozeskakování.

11.6.2. O pořadí dvojic rozhoduje v první řadě počet trestných bodů. V případě stejného počtu trestných bodů rozhoduje nejrychlejší čas.

11.7. Skákání na limitovaný čas

11.7.1. Limitovaný čas se stanoví dle délky parkuru a rychlosti. Jezdci se řadí ve výsledcích v první řadě dle trestných bodů. V případě rovnosti trestných bodů se hodnotí dle času, který se co nepřesněji blíží k času limitovanému.

11.7.2. Penalizace v této soutěži se hodnotí dle čl. 8.1. těchto pravidel.

11.7.3. Skákání na limitovaný čas se jezdí bez rozeskakování.

11.8. Volba dráhy

11.8.1. Penalizace při tomto parkuru se hodnotí dle čl. 8.1. těchto pravidel. Tato soutěž je na čas.

11.8.2. Jezdec musí překonat každou překážku postavenou v kolbišti maximálně jednou. Musí překonat všechny překážky, které jsou postaveny v libovolném směru, pokud plánec parkuru nestanoví jinak. Kombinace jsou zakázány

11.8.3. Jezdec má 120s na projetí dráhy parkuru. Pokud jezdec neprojde cílovou čarou do uplynutí této doby, je diskvalifikován.

11.9. Skákání s finále

11.9.1. Při skákání s finále je povoleno minimálně jedno kolo a finále a maximálně 3 kola a finále. Jednotlivá kola a finále mohou být rozdělena do několika dní při jednom rozpisu v případě vícedenních závodů. Jednokolové skákání s finále se může odehrát v jeden den.

11.9.2. Pro jednotlivá kola se může vypsát jakékoliv hodnocení dle skokových pravidel. Finále se může vypsát na limitovaný čas pouze v soutěžích pro děti. V ostatních kategoriích se může finále vypsát jako jakákoliv soutěž dle skokových pravidel ČBS, která je na čas.

11.9.3. Výsledky z jednotlivých kol se sčítají a dle nich se určí celkové pořadí. Do finále postupuje minimálně 5 nejlepších dvojic - maximálně 20 nejlepších dvojic - dle toho, jak určí rozpis.

11.10. Derby

11.10.1. Derby se smí konat na dráze dlouhé nejméně 1000 m. Musí obsahovat nejméně polovinu přírodních překážek. Penalizace v derby se hodnotí dle čl. 8.1. těchto pravidel. Derby je vždy na čas.

11.10.2. V derby se mohou použít přírodní překážky pevné i shoditelné, vodní příkopy, vodní plochy i valy, výskoky i seskoky.

11.10.3. V derby je pro všechny účastníky vždy povinná ochranná bezpečnostní vesta - nikoli páteřní chránič, a také je povinná jezdecká přilba.

11.11. Mini-maxi

11.11.1. V mini-maxi není určen stanovený čas. Jezdci překonávají omezený počet skoků, nejčastěji jeden skok samostatně a následně dvojskok na dva cvalové kroky. První překážka ve dvojskoku je malá, druhá se postupně zvyšuje.

11.11.2. Dle pravidel si může pořadatel rozhodnout, zda umožní soutěžícím dva pokusy o překonání dané výšky skoku. Nepočítají se žádné trestné body ani čas. Jde o to překonat co nejvyšší překážku - nanejvýš na druhý pokus. Pokud se ani druhý pokus nezdaří, jezdec je vyloučen. Chyby na ostatních skocích se nepočítají.

12. Veterinární podmínky a pravidla

12.1. Veterinární podmínky a vyšetření koní

12.1.1. Veterinární prohlídky a vyšetření musí probíhat v souladu s veterinárními nařízeními ČBS.

12.2. Pasy a identifikační čísla koní

12.2.1. Požadavky na pasy koní viz veterinární pravidla ČBS

12.2.2. Organizační výbor přidělí identifikační čísla všem koním, kteří se účastní akce na všech oficiálních závodech. Tato čísla musí mít koně na sobě na viditelném místě, kdykoli se pohybují po prostorách závodiště.

13. Rozdělení jezdců

13.1. Rozdělení jezdců dle věku

13.1.1. Všichni jezdci se dělí do skupin dle věku. Do dané skupiny patří každý, kdo daný rok dovrší požadovaného věku, bez ohledu na přesný datum narození. Podstatný je rok.

- Děti 8 – 12 let
- Mladí junioři 13 – 16 let
- Starší junioři 17 – 21 let
- Senioři 22 - 50 let
- Legendy 51 let a více

13.1.2. V případě, že se do kategorie mladých a starších juniorů přihlásí méně než 3 startující, má pořadatel možnost soutěže buď zrušit nebo kategorie sloučit. V případě sloučení kategorií, musí jezdci absolvovat parkur stejné trati, ale rozdělen výškou. Mladí junioři absolvují parkur o 5 – 10 cm nižší než starší junioři. Výsledky se budou hodnotit všem dohromady.

13.2. Rozdělení dle uzdění

13.2.1. Všichni jezdci s koňmi se dělí dle uzdění na dvě kategorie:

- Jezdci s koňmi na bezudidlové uzdečce
- Jezdci s koňmi bez uzdečky

13.2.2. Jezdce s koňmi na bezudidlové uzdečce rozumíme jako jezdce, kteří k ovládní svého koně používají následující uzdění:

- Hackamore – délka ramen max. 13 cm včetně
- Provazová ohlávka
- Bosal
- Sidepull provazový, kožený či jakýkoliv
- Bezudidlová křížová uzdečka BB
- Bezudidlová křížová uzdečka spodní stahovací
- Obnosek kožený, vyztužený plátem kovu nebo řetízkem – obalený v kůži

13.2.3. Jezdce s koňmi bez uzdečky rozumíme jako jezdce, kteří své koně ovládají pomocí následujících pomůcek:

- Nákrční řemen kožený nebo provazový
- Hůlky místo nákrčního řemenu (kůň smí mít na sobě nákrční řemen i když je veden pomocí bičíků/hůlek)

13.2.4. V případě, že se do jednotlivých kategorií přihlásí méně než 3 startující, může pořadatel soutěže zrušit nebo kategorie sloučit.

14. Tabulka vzdáleností mezi skoky

14.1. Tabulka vzdáleností ve dvojskoku pro soutěže 120 – 140 cm

Typ překážky	A Kolmý skok	B Šířkový skok
A Kolmý skok (1 cvalový krok)	7,60 až 8,00 m	7,70 až 7,80 m
A Kolmý skok (2 cvalové kroky)	10,60 až 11,00 m	10,50 až 10,80 m
B Šířkový skok (1 cvalový krok)	7,60 až 7,80 m	7,40 až 7,70 m
B Šířkový skok (2 cvalové kroky)	10,60 až 11,00 m	10,40 až 10,70 m
C Trojbradlí (1 cvalový skok)	7,70 až 8,00 m	7,60 až 7,80 m
C Trojbradlí (2 cvalové kroky)	10,70 až 11,00 m	10,50 až 10,70 m

V kombinaci může být trojbradlí použito pouze jako první skok.

14.2. Stavitel tratí volí vzdálenosti podle:

- třídy koní v soutěži
- sklonu terénu, hloubce půdy a ostrosti obrátů
- převládajícího terénu (písek, tráva)
- konstrukce překážek

14.3. Vzdálenost mezi dvěma překážkami za optimálních podmínek:

- 3 cvalové skoky 14,30 až 15,00 m
- 4 cvalové skoky 17,90 až 18,60 m
- 5 cvalových skoků 21,50 až 22,50 m
- 6 cvalových skoků 25,00 až 26,00 m

15. Technická pravidla pro stavbu tratí

15.1. Rozměry skoků, počty skoků a překážek a předepsané rychlosti

15.1.1. Rozměry skoků, počty skoků a překážek a předepsané rychlosti pro oficiální soutěže jsou vyobrazené v následující tabulce:

Výška skoků	80cm	90cm	100cm	110cm	120cm	125cm	130cm	135cm	140cm
Hala – počet skoků									
minimum	7	7	7	8	8	8	8	8	8
maximum	8	9	9	10	10	10	10	11	11
Venkovní kolbiště – počet skoků									
minimum	8	8	8	9	9	9	9	10	10
maximum	10	10	10	11	11	12	12	13	13
Maximální šířka skoků v hale i venku	80	90	100	120	130	135	140	145	150
Max. počet dvojskoků	0	0	1	1	2	2	2	3	3
Rychlost v m/min									

Hala	300	300	300	300	300	325	325	325	350
Venku	350	350	350	350	350	350	350	350	375

- Tolerance výšky a šířky jednotlivých skoků je +/- 5 cm
- V tabulce uvedené parametry překážek nemusí být dodrženy u prvního skoku na trati
- Maximální povolená délka parkuru je počet překážek krát 60 m.
- U dvojbradlí nesmí být rozdíl mezi výškou zadní a přední bariéry větší než 30 cm a menší než 10 cm.
- U oxeru nesmí být rozdíl mezi přední a zadní bariérou větší než 5 cm.
- V každé klasické soutěži je doporučeno, aby byl poměr šířkových a výškových skoků 1:1.

15.2. Soutěže

15.2.1. Klasické soutěže musí být postaveny dle tabulky výše. Do klasických soutěží nepatří „Volba dráhy“ a „Mini-maxi.“

15.2.2. Soutěže do výšky 100 cm se mohou vypsát jako soutěže pro děti a koně startující prvním a druhým rokem.